

200706276/1.

Datum uitspraak: 17 oktober 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/12601 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond, van 3 augustus 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 13 april 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellant om verlenging van de geldigheidsduur en wijziging van de beperking van een aan hem verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd afgewezen.

Bij besluit van 21 februari 2007 heeft de minister (kennelijk bedoeld: de Minister van Justitie) het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 3 augustus 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 31 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 14 september 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

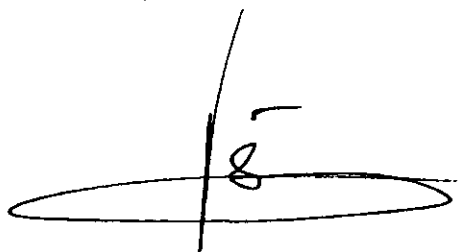
w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 17 oktober 2007

309-563.

Verzonden: 17 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE
ZITTINGHOUDENDE TE ROERMOND

Enkelvoudige kamer voor bestuursrechtelijke zaken
Vreemdelingenkamer

~~Uitspraak van de rechtbank als bedoeld in artikel 8:70 van de Algemene wet~~
bestuursrecht (Awb).

Proc.nr. : AWB 07/12601

Inzake : eiser,
gemachtigde mr. Z.M.K.J. Berger, advocaat te Venlo,

tegen : de Staatssecretaris van Justitie te 's-Gravenhage,
verweerder.

I. PROCESVERLOOP

In deze uitspraak wordt onder verweerder tevens verstaan de rechtsvoorgangers van de Staatssecretaris van Justitie, als het bevoegde bestuursorgaan in procedures als de onderhavige.

Bij fax van 21 maart 2007 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 21 februari 2007. Bij dit besluit heeft verweerder het bezwaar van eiser van 27 april 2005, gericht tegen het besluit van verweerder van 13 april 2005, ongegrond verklaard. Bij laatstgenoemd besluit heeft verweerder de aanvraag van eiser tot wijziging en verlenging van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000), onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling' in de beperking 'voortgezet verblijf', afgewezen.

Voorts heeft eiser bij fax van 21 maart 2007 de voorzieningenrechter van deze rechtbank verzocht bij wijze van voorlopige voorziening te bepalen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist. Dit verzoek is bij de rechtbank geregistreerd onder nummer AWB 07/12602.

Bij fax van 20 april 2007 heeft eiser de gronden van het beroep ingediend.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken en een verweerschrift ingezonden. De ingezonden stukken en het verweerschrift zijn in afschrift aan eiser gezonden.

Procedurenummer: AWB 07/12601

2

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 26 juni 2007 waar eiser is verschenen bij zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door mr. drs. M.F. van der Lubbe.

II. PROCESVERLOOP

Eiser, geboren op [redacted] en van Angolese nationaliteit, heeft op 8 december 2001 een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 6 juni 2003 heeft verweerder deze aanvraag afgewezen en eiser in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling'. Deze verblijfsvergunning is verleend met ingang van 8 december 2001, geldig tot 8 december 2002 onder gelijktijdige verlenging tot 8 december 2003. Nadien is deze vergunning nog eenmaal verlengd tot 8 december 2004.

Op 28 oktober 2004 heeft eiser een aanvraag ingediend tot wijziging en verlenging van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling' in de beperking 'voortgezet verblijf'. Bij besluit van 13 april 2005 heeft verweerder vervolgens de aanvraag afgewezen. Tegen voornoemd besluit heeft eiser op 28 april 2005 een bezwaarschrift ingediend. Nadat een door eiser op 20 juni 2006 ingesteld fictief beroep door de onderhavige rechtbank (procedurenummer AWB/28915), gegrond is verklaard, heeft verweerder bij besluit van 21 februari 2007 alsnog inhoudelijk op het bezwaar beslist. Alvorens dit besluit te nemen, is eiser op 6 september 2006 gehoord door een ambtelijke commissie.

In het bestreden besluit van 21 februari 2007 heeft verweerder eisers bezwaar ongegrond verklaard en zich op het standpunt gesteld dat eiser niet in aanmerking komt voor wijziging en verlenging van de aan hem eerder verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd. Eiser voldoet niet meer aan de voorwaarden waaronder de verblijfsvergunning is verleend, nu gebleken is dat voor eiser adequate opvang in het land van herkomst voorhanden is.

Eiser heeft zich in beroep op het standpunt gesteld dat de omvang van het geschil is beperkt tot uitsluitend de beschikking tot weigering een verblijfsvergunning onder de beperking "voortgezet verblijf" te verlenen in aansluiting op het einde van de amv-status per 8 december 2004. Subsidiair heeft eiser in beroep betwist dat de tegenwerping betreffende adequate opvang in Angola relevant is nu de opvang in het opvanghuis Mulemba slechts mogelijk is tot de datum van meerderjarigheid, in het geval van eiser derhalve tot 26 juni 2006. Nu eiser bij terugkeer naar Angola meerderjarig is, is voor hem aldaar geen opvang meer aanwezig. Tevens heeft eiser aangevoerd dat hij in Nederland is geïntegreerd en dat hij de Angolese samenleving is ontworteld, waardoor niet van hem kan worden gevergd dat hij zonder overgangsmaatregel in de vorm van opvang kan worden teruggeplaatst in de voor hem volstrekt vreemde samenleving in Angola. Eiser heeft voorts aangevoerd dat er sprake is van bijzondere individuele omstandigheden op

Procedurenummer: AWB 07/12601

3

grond waarvan van eiser niet kan worden gevergd dat hij terugkeert naar zijn land van herkomst.

Ter zitting is namens eiser gesteld dat verweerders standpunt, zoals dat blijkt uit het verweerschrift, dat eiser niet langer voldoet aan de voorwaarde gesteld in onderdeel C2.7.7.2 onder c, van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000), geen stand kan houden nu dit onderdeel in strijd is met artikel 3.51 van het Vb 2000 en derhalve als onverbindend moet worden aangemerkt.

Aan de orde is de vraag of het besluit van 21 februari 2007 in rechte stand kan houden.

De rechtbank overweegt als volgt.

Ingevolge het bepaalde in artikel 14, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 is verweerder bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in te willigen, af te wijzen, dan wel niet in behandeling te nemen.

Ingevolge het bepaalde in artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000 wordt een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd verleend onder beperkingen verband houdend met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden. Bij of krachtens algemene maatregelen van bestuur kunnen regels worden gesteld over de beperkingen en voorschriften.

Ingevolge het bepaalde in artikel 3.51, eerste lid, aanhef en onder c, van het Vb 2000, kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 onder een beperking, verband houdend met voortgezet verblijf, worden verleend aan de vreemdeling die drie jaar in Nederland verblijft als houder van een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling.

Ingevolge het tweede lid van dat artikel kan de verblijfsvergunning worden verleend, indien in de in het eerste lid bedoelde periode is voldaan aan de voorwaarden voor het verlengen van de geldigheidsduur van de oorspronkelijke verblijfsvergunning.

Voor zover hier van belang luidt artikel 3.56, eerste lid, van het Vb 2000:

"1. De verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, kan onder een beperking verband houdend met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling worden verleend aan de alleenstaande minderjarige vreemdeling:

- a. wiens aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Wet is afgewezen, anders dan met toepassing van artikel 30 van de Wet;
 - b. die zich naar het oordeel van Onze Minister niet zelfstandig kan handhaven in het land van herkomst of een ander land waar hij redelijkerwijs naar toe kan gaan, en
 - c. voor wie naar het oordeel van Onze Minister, naar plaatselijke maatstaven gemeten, adequate opvang ontbreekt in het land van herkomst of een ander land waar hij redelijkerwijs naar toe kan gaan.
- (..)."

Procedurenummer: AWB 07/12601

4

De rechtbank overweegt allereerst dat onderdeel C2.7.7.2 van de Vc 2000, zoals dat onderdeel ten tijde hier van belang luidde, een nadere uitwerking betreft van artikel 3.51, eerste en tweede lid, van het Vb 2000. Van enige strijd met dit artikel, zoals namens eiser is gesteld, is de rechtbank niet gebleken.

Blijkens voornoemd onderdeel van de Vc-2000 kan op grond van artikel 3.51, eerste lid, ~~aanhef en onder c van het Vb 2000~~ aan een alleenstaande minderjarige vreemdeling op aanvraag een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'voortgezet verblijf' worden verleend, indien:

- a. hij drie jaar in het bezit is geweest van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling' (de tijd dat betrokkene in het bezit is geweest van een vergunning voor asiel bepaalde tijd telt derhalve niet mee); en
- b. hij nog minderjarig is; en
- c. hij ook overigens nog voldoet aan de voorwaarden voor verlening van de verblijfsvergunning op grond van het bijzonder beleid voor alleenstaande minderjarige asielzoekers en vreemdelingen; en
- d. er overigens geen gronden voor weigering zijn. (...)

Op grond van het alleenstaande minderjarige vreemdelingenbeleid wordt aan alleenstaande minderjarige vreemdelingen een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling' verleend indien zij - voor zover van belang - adequate opvang behoeven en voor wie die adequate opvang bij terugkeer niet beschikbaar is. De aanvraag om verlenging wordt afgewezen indien gedurende de looptijd van de vergunning nieuwe informatie beschikbaar komt, waaruit zou blijken dat er opvangmogelijkheden bestaan in het land van herkomst of in ieder land waar de minderjarige vreemdeling redelijkerwijs naar toe kon gaan. Er wordt geen voortgezet verblijf toegestaan indien de vreemdeling binnen de periode van drie jaren heeft opgehouden te voldoen aan de voorwaarden. Dit betekent dat de vreemdeling tot en met de laatste dag van deze periode van drie jaar aan de voorwaarden dient te voldoen.

Gebleken is dat binnen de periode waarin zijn verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling' geldig was, niet meer werd voldaan aan de voorwaarde dat adequate opvang bij terugkeer naar het land van herkomst niet beschikbaar is. Dat voor eiser adequate opvang in zijn land van herkomst voorhanden is, is door eiser ook niet bestreden. Evenmin is bestreden dat deze opvang reeds voorhanden was voordat eiser drie jaren in het bezit was van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling'. Verweerder heeft zich dan ook terecht op het standpunt gesteld dat eiser niet voldoet aan de voorwaarden zoals gesteld in artikel 3.51, tweede lid van het Vb 2000 en op die grond de gevraagde verblijfsvergunning kunnen weigeren.

De rechtbank ziet geen grond voor het oordeel dat verweerder niet in redelijkheid tot de conclusie heeft kunnen komen dat de door eiser aangevoerde bijzondere individuele omstandigheden geen aanleiding vormen om eiser in aanmerking te brengen voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 3.52 van het Vb 2000. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat eiser zijn stelling dat hij in Nederland

Procedurenummer: AWB 07/12601

5

zodanig is geïntegreerd en de Angolese samenleving zodanig is ontwend dat terugkeer naar Angola in redelijkheid niet van hem kan worden verlangd, mede gelet op de omstandigheid dat hij inmiddels meerderjarig is, onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt, daargelaten of dit tot het door hem gewenste resultaat zou kunnen leiden.

~~Voornoemde omstandigheden~~ behoeften voor verweerder evenmin aanleiding te geven om gebruik te maken van de inherente afwijkingsbevoegdheid als bedoeld in artikel 4:84 van de Awb.

Uit het voorgaande vloeit voort dat het beroep ongegrond is.

Mitsdien wordt beslist als volgt.

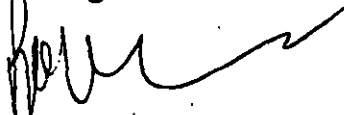
III. BESLISSING

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr.drs. E.J. Govaers in tegenwoordigheid van
L.M.W. Ottenheim als griffier en uitgesproken in het openbaar op - 3 AUG. 2007

Voor eensluidend afschrift:
de wnd. griffier:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 van de Vw 2000 bevat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak. Artikel 6:5 van de Awb bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak.

31-8

Afschrift verzonden op: - 3 AUG. 2007

LAWYERS OFFICE

Mr. Z.M.K.J. Berger *
 Mw. Mr. M.M. Setiaman * *
 Mr. M.F.M. Geeratz
 Mr. A.J.T.M. Oudenhoven
 Mr. Z.M. Alaca
 Advocaten en procureurs

BERGER ADVOCATEN

✉ Postbus 347
 5900 AH Venlo
 Goltziusstraat 39
 5911 AT Venlo
 ☎ 077-3510331
 ☎ 077-3510051

info@bergeradvocaten.nl
 www.bergeradvocaten.nl

Datum: 31 augustus 2007

Uw kenmerk:

Ons kenmerk: /IND
 tav078096_hb

Typecode: ME
 ☎ direct:

PER TELEFAX: 070-365 13 80

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak
 van de Raad van State
 Hoger beroep vreemdelingenzaken
 te Den Haag

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
4571-C 31 AUG 2007	
ZAAKNR. 200706278-1	
AAN: V2	
BEHANDELD: DD:	PAR:

HOGER BEROEPSCHRIFT

Hoogedelgestreng College,

Op grond van bijgaande machtiging stel ik bij deze hoger beroep in tegen de daarin vermelde uitspraak van de rechtbank, welke hierbij in afschrift wordt overgelegd.
 Daartegen worden de volgende grieven aangevoerd.

Grief 1

Deze grief is gericht tegen de rechtsoverweging op pagina 4 waarin de rechtbank overweegt:
"Op grond van het alleenstaande minderjarige vreemdelingenbeleid wordt aan alleenstaande minderjarige vreemdelingen een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling' verleend indien zij – voor zover van belang – adequate opvang behoeven en voor wie die adequate opvang bij terugkeer niet beschikbaar is. De aanvraag om verlenging wordt afgewezen indien gedurende de looptijd van de vergunning nieuwe informatie beschikbaar komt, waaruit zou blijken dat er opvangmogelijkheden bestaan in het land van herkomst of in ieder land waar de minderjarige vreemdeling redelijkerwijs naar toe kon gaan. Er wordt geen voorgezet verblijf toegestaan indien de vreemdeling binnen de periode van drie jaren heeft opgehouden te voldoen aan de voorwaarden. Dit betekent dat de vreemdeling tot en met de laatste dag van deze periode van drie jaar aan de voorwaarden dient te voldoen.
Gebleken is dat binnen de periode waarin zijn verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling' geldig was, niet meer werd voldaan aan de voorwaarde dat adequate opvang bij terugkeer naar het land van herkomst niet beschikbaar is."

Toelichting:

Ten eerste verwijst appellant naar artikel 3.51 lid 1 onder c van het Vreemdelingenbesluit 2000. Uit dit artikellid blijkt dat de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd verband houdend met voortgezet verblijf kan worden verleend aan de vreemdeling die drie jaar in Nederland verblijft als *houder* van een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling. Door de rechtbank wordt niet betwist dat appellant vanaf 8 december 2001 tot en met 8 december 2004 *houder* is geweest van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling". Deze verblijfsvergunning is nimmer gedurende voornoemde periode door verweerder ingetrokken. Hieruit volgt dat appellant gedurende de periode van 8 december 2001 tot en met 8 december 2004 voldaan heeft aan de voorwaarden voor het verlengen van de geldigheidsduur van de oorspronkelijke verblijfsvergunning. Immers mocht verweerder van mening zijn geweest dat appellant op een gegeven moment gedurende voornoemde periode niet aan de voorwaarden voldeed, dan had zij de verblijfsvergunning moeten intrekken, hetgeen niet is gebeurd.

Geconcludeerd dient te worden dat appellant ten onrechte door verweerder niet in aanmerking is gebracht voor een verblijfsvergunning met als doel voortgezet verblijf, aangezien hij drie jaar in Nederland heeft verbleven als *houder* van een verblijfsvergunning onder de beperking verband houdend met het verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling. De rechtbank heeft door dit te miskennen gehandeld in strijd met artikel 3.51 lid 1 sub c van het Vreemdelingenbesluit.

Ten tweede verwijst appellant naar artikel 3.51 lid 2 van het Vreemdelingenbesluit. Uit dit artikellid blijkt dat de verblijfsvergunning kan worden verleend indien in de in het eerste lid bedoelde periode is voldaan aan de voorwaarden voor het verlengen van de geldigheidsduur van de oorspronkelijke verblijfsvergunning. Dit artikellid is ten onrechte geïnterpreteerd in de omgekeerde zin alsof daarin een weigeringsgrond is te lezen. De rechtbank heeft dit miskend en dus een onjuiste uitleg aan dit artikellid gegeven.

Grief 2

Deze grief is gericht de rechtsoverweging op pagina 4 waarin de rechtbank overweegt:

"Dat voor eiser adequate opvang in zijn land van herkomst voorhanden is, is door eiser ook niet bestreden. Evenmin is bestreden dat deze opvang reeds voorhanden was voordat eiser drie jaren in het bezit was van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling'.

Toelichting:

Uit deze overweging van de rechtbank blijkt dat de rechtbank de aanvullende gronden van het bezwaarschrift d.d. 9 juni 2005 niet goed heeft gelezen. Uit punt 5 van bijgaand aanvullend bezwaarschrift blijkt namelijk dat appellant wel degelijk de stelling van verweerder dat er opvang voor hem in Angola voorhanden is heeft bestreden met de gemotiveerde stelling dat er in zijn specifiek geval geen adequate opvang in Angola voorhanden was. De rechtbank laat bovendien ten onrechte buiten beschouwing dat appellant vanaf 8 december 2004 heeft moeten wachten op een primaire beschikking van verweerder. Na ontvangst van deze primaire beschikking heeft appellant tijdig een bezwaarschrift ingediend, waardoor hij rechtmatig in Nederland verbleef tot 21 februari 2007. Intussen was appellant op 26 juni 2006 meerderjarig geworden, zodat hij vanaf die datum evenmin recht op opvang in Mulamba (Angola) meer had. Ook dit aspect heeft de rechtbank miskend.

BERGER

ADVOCATEN

Op grond van het bovenstaande verzoek ik u dit hoger beroep gegrond te verklaren en de bestreden uitspraak van de rechtbank te vernietigen, met veroordeling van de Staatssecretaris in de kosten van deze procedure.

In afwachting.

Met de meeste hoogachting,

Mr. Z.M. Alaca